

дялъ, да не знаѣ нищо. Извика му съвсемъ сърдито Радка.

— О, тѣй ти ся струва тебе, за дето не щѣ и за въ бъдуще да бѣдѣ лудѣ, споредъ както бѣхъ до днесъ. Отговори ѱ Бодинѣ хладнокрѣвно.

— Какво бѣлнува тосѣ, захвана Радка, като не можеше да разумѣе нищо, защото това е било за неѣ чудо, да слуша тя такѣвъ говорѣ отъ мъжа си.

Бодинѣ ся спрѣ неустрашимо прѣдъ неѣ и захвана да ѱ говори достойнственно:

— Напраздно ся преструвашѣ че не ма разбирашѣ, когато знаѣ че разбирашѣ, какво искамъ съ това да ти кажѣ. Но може би да не ма разумѣвашѣ, защото си ма считала за единѣ хаплю, който ся остава на жена си да го тегли за носа, а той безѣ да осѣща. Но чуй, какво ще ти кажѣ сега. Да не мислишѣ че бѣхъ лудѣ и слѣпѣ, и че не виждахъ нищо. Или мислишѣ че азѣ имамъ жабешка крѣвь, и че щѣ останѣ за винаги хладнокрѣвенѣ! Азѣ, Христіанинѣ, да останѣ хладнокрѣвенѣ къмъ такива безаконіи, да ся гази честьта на жена ми! Не, това е свойственно само на Нѣмцитѣ и Французитѣ, да ся разполагатѣ пріятелитѣ съ женитѣ имѣ. Но ахѣ! Азѣ съмъ наистинна почернилѣ народнія си характерѣ, защото сичко знаяхъ — и пакѣ мѣлчахъ!

— Какво си знаялъ? Отговори му Радка сърдито, като скочи отъ стола си. Говори, дѣртѣ пер-